

Viure als Pirineus, 18/06/26

El pròxim alcalde de Puigcerdà: poseu la mirada a la Casa Fabra

El sol de finals de primavera entra intensament a la sala de plens de l'Ajuntament. Són les 7 de la tarda i comença el ple ordinari del mes de juny. Com sempre, em preparo les quatre intervencions que tinc previstes. I, com sempre, parlo i pregunto sobre habitatge. I ho faré a cada ple.

Mai hauria imaginat que 21 mesos després de ser nomenat tinent de batllia seria destituït del meu càrrec pel mateix batlle que em va demanar ser el seu segon i expulsat del meu partit. Més d'un se'n va alegrar. I més d'un em tenia ganes. Suposo que és el preu que un ha de pagar per dir el que pensa i per actuar d'acord amb els seus principis. En política, no seguir les directrius dels de dalt, pot tenir conseqüències. Avís per a navegants!

“Mai hauria imaginat que 21 mesos després de ser nomenat tinent de batllia seria destituït del meu càrrec pel mateix batlle que em va demanar ser el seu segon i expulsat del meu partit.”

Amb tot, i encara faltant un any de legislatura, el balanç que en trec és positiu. M'enduc la Sra. Maria, qui va ser la primera veïna que va venir a veure'm, el primer dia, per queixar-se de la llum de davant de casa seva perquè no funcionava des de feia mesos. La Maria està a punt de fer 100 anys! I des d'aleshores hem travat una amistat. Com ella, tantes altres persones que he pogut conèixer fruit del meu pas per la casa. Només per això ha valgut la pena.

Jordi Palomino / Ajuntament de Puigcerdà

D'aquests tres anys també he après i crescut professionalment, però sobretot com a persona. La política l'entenc com un servei públic, i per tant temporal. No crec en els polítics professionals. I no em vull convertir en un d'ells. És per això que, tot i haver sospesat la possibilitat de presentar-me a les pròximes eleccions a la batllia, finalment he decidit, aquesta vegada, no fer-ho. Perquè ara sento que vull fer camí personal i professional més enllà de la primera línia política. No és un adeu sinó un arreveure.

“D'aquests tres anys també he après i crescut professionalment, però sobretot com a persona. La política l'entenc com un servei públic, i per tant temporal. No crec en els polítics professionals. I no em vull convertir en un d'ells.”

I ara, què? L'any que ve tenim eleccions. De fet, d'aquí a onze mesos. I l'escenari és desolador. L'actual govern, liderat pel batlle Serra, no aconsegueix agafar el vol. Al Joan Manel li tinc respecte i tenim fins i tot certa complicitat. Cert és que ha posat cert ordre al desori del qual veníem, però més enllà no li veig un lideratge que pugui treure Puigcerdà de l'atzucac en què es troba.

I aleshores, què hem de fer? Jo no em vull resignar a veure aquesta Vila cada dia més i més feta pols. Ara mateix som un veler a la deriva. Per no tenir no tenim ni veles. El pal major està esquerdat. Hi ha timó, sí, però no hi ha capità. *Quo vadis*, Puigcerdà?

“Ara mateix som un veler a la deriva. Per no tenir no tenim ni veles. El pal major està esquerdat. Hi ha timó, sí, però no hi ha capità. Quo vadis, Puigcerdà?”

Pels carrers de la nostra Vila, però, fa temps que hi xiuxiueja un rumor. I cada dia sona amb més força. Això és perquè potser Puigcerdà no està condemnada a continuar sense lideratge. S'escolta als bars i a les cafeteries, a les sortides de les escoles, a la feina. Arreu. El nom és el mateix i es repeteix una vegada i una altra. I jo copso un fet irrefutable, una frase pràcticament unànime. Diuen: "aquest posaria ordre". A algú se li fa estrany. Però no corren temps per l'ortodòxia. Mireu fins on ens han portat, precisament, els ortodoxos!

Jo, com a regidor, però sobretot com un veí més, dic que sí! Que els puigcerdanesos mereixem al capdavant del nostre ajuntament una persona que pugui redreçar aquest veler a la deriva. Algú que pugui provar, per la feina feta en altres institucions, la seva vàlua i capacitat de lideratge. Gràcies a qui gaudeixen els nostres avis d'un casal que se'ls va treure?

Pel que percebo al carrer, el suport seria important, i m'atreviria a dir massiu, com fa temps que no veiem al nostre poble. I Puigcerdà podria entrar en un nou cicle.

Aquest rumor és cada dia menys rumor i més una possibilitat que està agafant una força vertiginosa. Em sorprèn i tot. Pel que percebo al carrer, el suport seria important, i m'atreviria a dir massiu, com fa temps que no veiem al nostre poble. I Puigcerdà podria entrar en un nou cicle. Deixar enrere el desànim i la inèrcia per tornar a la il·lusió i l'esperança.

Perquè Puigcerdà mereix algú que governi bé. I que sigui resolutiu. La persona hi és i no es troba assegut a l'actual saló de plens. Som cada vegada més els veïns de la Vila que tenim posada la mirada en la plaça del Rec, número 5. Al cap i a la fi, les vistes des del finestrал de la Casa Fabra són les mateixes que les que tenim a la plaça de l'Ajuntament, número 1, des del saló de plens. Però l'edifici des del qual escric, avui necessita una important reforma. Es tractaria d'un canvi d'inquilí. Redreçar el veler.

Jordi Palomino Abril

Regidor de l'Ajuntament de Puigcerdà